

Hawaii 1. Del.

Så blev det endelig den 1. oktober og tid til afrejse.

Træningen op til afrejsedatoen har forløbet efter planen, og selvom jeg ikke selv syntes, at jeg har haft de optimale forhold til træningen og mine forberedelser, så er jeg i bund og grund godt tilfreds. Det skal ikke lyde som en undskyldning, det med at mine forberedelser ikke har været gode nok, for det handler i år ikke om, at jeg skal gå efter en placering, men derimod en god oplevelse, hvor jeg "lugter og smager til Hawaii", sådan jeg får lyst til at komme tilbage (måske næste år) for der at indfri et personligt mål, som denne gang må vente.

Tiden op til afgang har været præget af "lidt" stress pga. jeg er flyttet til KBH for at færdiggøre min uddannelse. Dette betyder at jeg for at få timer nok i døgnet må stå op tidligt og så slutte meget sent hver dag for at få trænet bare lidt af de timer som jeg gerne ville. MEN nu skal det ikke være negativt det hele for jeg er i skrivende stund på Hawaii og her er super skønt ☺.

En ting kan jeg sige om Hawaii: Her vil jeg bygge, her vil jeg bo!!

Da Birgitte Christensen fra 1900-Tri også kvalificerede sig til Hawaii var det nærliggende, at hun rejste med os. Så som sagt så gjort.

Vi startede i Galten, hvor vi fik pakket bilen med alle vores ting. Jeg havde haft en stressende dag, så da vi kørte af sted kunne jeg endelig slappe af.

Dagen var planlagt til punkt og prikke. Jeg skulle lige træne et kort dobbeltpas, have et møde med Århusstiftstidende, møde med en af mine sponsere og sidst men ikke mindst et møde med min træner Seamus.

Herefter var det meningen at jeg skulle ud og finde noget læsestof til turen, MEN MEN dette nåede jeg ikke. Min dag gik planmæssigt indtil mit møde med sponsoreren. De havde stået for trykkene på mit race-tøj og da jeg kom derned viste det sig at de havde trykket på et par forkerte bukser. Så dette skulle laves om, hvilket resulterede i, at de "rigtige" bukser blev brændt i stykker pga. for meget varme. IKKE det bedste for en atlet som næsten står med det ene ben i flyvemaskinen.

Så der skulle handles hurtigt. Jeg måtte ud og købe nye bukser og derefter ud ti len trykker som kunne sætte trykkene på tøjet. Dette lykkedes, men skubbede hele min tidsplan.

Dog skal det siges at tøjet er blevet rigtigt fedt, så det var det hele værd. I får det snart at se ☺..

Birgitte ankom til Galten som planlagt og så var det ellers bare med at få pakket og så derefter at sætte kursen mod Hamburg, hvorfra vi skulle flyve.

Efter div. stop og lange flyvetimer landede vi i Kona på Hawaii. En lille og hyggelig lufthavn, hvor rejseselskabet havde sørget for at der stod nogle piger med blomsterkranse til hver gæst. En noget turistet ting, men alligevel en oplevelse som hører til Hawaii i mine tanker, så helt perfekt. Vi fik alt vores bagage i modsætning til andre. Tommy Torpedo og hans kone fik ikke en eneste taske, så det var lidt synd.

Vi havde lejet en transit for at vi kunne fragte vores cykler med ud til hotellet. Men som alt andet i USA så blev denne bil opgraderet til en kæmpe slæde i stedet. Avis mente vi skulle have en med god plads og vi fik den til samme pris. Det blev en 7 personers Ford Exped som vist på billedet.

Vores rejseselskab fragtede dog vores cykler til hotellet, så vi valgte at køre ud og skifte bilen til en mere normal bil. Det blev en Chevrolet 3.4 L V8, med alt i udstyr. Fed dyt siger jeg bare ☺..

Vi ankom sent torsdag aften og gik derfor direkte i seng. Fredag morgen stod på morgen svømning, med en lille løbetur efterfølgende. Herefter blev der handlet ind, sådan køleskabet blev fyldt op. Så blev der samlet cykler og herefter skulle vi lige ud og se hvilken by vi egentlig boede i.

Kona er en lille og fantastisk smuk by. Her ånder alt i ro og fred og indbyggerne er meget gæstfrie. Her er varmt og fugtigheden er høj. Lyset bliver slukket kl. 1830 og så er det for alvor mørkt. Så Birgitte og jeg har aftalt at vi begge skal sørge for at være i mål inden de begynder at dele fakler ud ☺ .. Lidt pres er altid godt..

En anden ting som er meget vigtigt herovre er, at bruge meget solcreme. Solcremen vi kender som faktor 15 er ikke noget man bruger herovre. Her er faktoren oppe på de 50 eller 80 og for nogen vil det lyde vanvittigt, men jeg har allerede i dag fundet ud af at faktor 50 er min. i hvad man skal bruge. Efter en cykeltur på 4 timer, hvor jeg var indsmurt i faktor 50 fra top til tå, er mine arme nu alligevel røde, så på "raceday" skal der bruges rigeligt af solcreme ☺ .

Lørdag morgen stod vi igen tidligt op for at svømme kl. 0700. Der er en stærk strøm og nogle bølger som godt kan komme til at drille lidt under racet, men det tager vi med et smil. Efter svømmeturen var det hjem og skifte til cykeltøj for dagen stod på turens længste træningspas. Vi skulle ud på en 4 timers cykel tur som skulle bringe os ud til en tankstation som lå 60 km fra målområdet. Turen var faktisk bare lige ud af landevejen, så den bød ikke på noget teknisk, men derimod på en vind som drillede en del. På det ende tidspunkt havde man den i ryggen for derefter at få den lige i mod sig. Så det med at " de kloge" siger at vinden skifter retning konstant herovre passer 100 %.

Efter en super skøn tur, hvor både Birgitte og jeg fandt ud af at væske er en meget fornuftig ting at indtage i store mængder, stod resten af dagen på ren afslapning.

I morgen tidlig står den på en lang svømmetur sammen med delfinerne ☺ ..

Vi ses..